

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 7052 van 10 juni 2011
in de zaak A. 200.109/XIV-33.111**

In zake :

XXXXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Peter JP Lips
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 65 bus 11
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 9 mei 2011, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 59.606 van 13 april 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 13 mei 2011 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De verzoekster voert in een enig middel onder meer de schending aan van de artikelen 39/2, §2 en 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen doch zij laat na uiteen te zetten op welke wijze het bestreden arrest deze

bepalingen zou hebben geschonden. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen besluit in het bestreden arrest dat “de overige in het kader van onderhavig beroep neergelegde stukken (evenmin) vermogen de teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas (...) te herstellen” omdat die stukken geen gegevens bevatten die betrekking hebben op haar concrete asielmotieven. Betreffende het paspoort en de gevolgde reisweg stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bovendien vast dat de verzoekster ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd daar waar zij beweerde dat zij, ondanks dat zij over een eigen en geldig paspoort beschikte, met een vals paspoort reisde doch vervolgens niet in staat bleek aan te geven welke naam en foto in dit paspoort zouden zijn opgenomen. Hieruit blijkt duidelijk dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wel degelijk rekening heeft gehouden met de neergelegde kopie van het paspoort. Voor het overige voert de verzoekster aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aan haar ontvoering een betekenis geeft die het niet heeft en dat hij de fout maakt van de “cultural fallacy” waarbij wordt geredeneerd vanuit het eigen culturele perspectief. De verzoekster gaat echter volledig voorbij aan de concrete motivering van het bestreden arrest waarin de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van een aanzienlijk aantal tegenstrijdige verklaringen en onwetendheden tot de ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas besluit. Het enige middel is in die mate kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op tien juni tweeduizend en elf,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams